

De Tao van Concurrentie

In de oude wereld geloofden mensen
dat concurrentie noodzakelijk was
om sterker te worden.

Dus vergeleken zij voortdurend:
rijkdom,
status,
prestaties
en succes.

Maar hoe meer zij zichzelf met anderen maten,
hoe verder zij verwijderd raakten van innerlijke rust.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

"Is concurrentie verkeerd?"

De meester nam hem mee
naar een veld vol bloemen.

Sommige waren groot.
Andere klein.
Sommige bloeiden vroeg.
Andere laat.

Toch probeerde geen enkele bloem
de plaats van de ander in te nemen.

"Welke bloem wint?" vroeg de meester.

De leerling keek verbaasd.

"Geen enkele.
Zij bloeien gewoon."

De meester glimlachte zacht.

"Precies."

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:
elkaar overtreffen,
zich vergelijken,
en voortdurend proberen

meer waard te lijken dan anderen.

Iedereen wilde hoger komen.
Bijna niemand leek tevreden.

"Waarom maakt concurrentie mensen zo onrustig?" vroeg hij.

De meester keek naar een man
die uitgeput bleef rennen
zonder nog te weten waarom.

"Omdat het ego zichzelf voortdurend meet
aan de buitenwereld."

De leerling werd stil.

"Maar meester... kan concurrentie mensen niet ook beter maken?"

De meester knikte langzaam.

"Een zekere wrijving kan groei brengen."

Hij pakte twee stenen
en sloeg ze zacht tegen elkaar.

"Zelfs vuur ontstaat soms door weerstand."

Daarna wees hij naar een rivier
die samenkwam met andere stromen
zonder strijd.

"Maar wanneer concurrentie belangrijker wordt
dan waarheid, samenwerking en bewustzijn..."

Hij keek rustig naar de drukke stad.

"...verandert groei langzaam in uitputting."

De wind streek zacht door het veld.

Toen sprak de meester:

"De arrogante mens vraagt:
'Hoe word ik groter dan de ander?'"

Hij keek naar de bloemen
die naast elkaar bloeiden in het zonlicht.

"Maar de wijze mens vraagt:
'Hoe word ik vandaag beter
dan ik gisteren was?'"

De leerling keek zwijgend naar het veld.

En voor het eerst begreep hij:

dat gezonde groei ontstaat
wanneer een mens zichzelf ontwikkelt...

zonder zijn waarde afhankelijk te maken
van het verslaan van anderen.

